

Kolmapäev, 16. november 2005

20. tervitab rahalist toetust, mida Euroopa Liit annab teatavatel põhitingimustel teatavatele demonteerimisprojektidele uutes liikmesriikides;
21. toetab komisjoni arvamust, et iga elektriijaama majandusliku elujõulisuse hindamisel tuleb konkurentsimeetuste vältimiseks võtta arvesse ka tuumaelektriijaama demonteerimiskulusid, mis hõlmab muuhulgas muude elektrienergia tootmise liikide väliskulud ja toetused;
22. märgib, et tuumaelektriijaama käitaja vastutab sellise kindlustuse hankimise eest, mis tagaks tsiviilvastutuse kogu demonteerimise ajaks ettenägematute sündmuste või avariide puhuks kooskõlas rahvusvaheliste vastutuskonventsioonidega;
23. märgib, et 29. juuli 1960. aasta Pariisi konventsioon kolmandate isikute vastutuse kohta tuumaenergia valdkonnas ning 31. jaanuari 1963. aasta lisakonventsioon 29. juuli 1960. aasta Pariisi konventsiooni juurde 28. jaanuari 1964. aasta lisaprotokolliga ja 16. novembri 1982. aasta protokolliga muudetud kujul on endiselt jõus ja EL ei saa neid ühepoolselt lõpetada; märgib, veelgi enam, et Euroopa Parlament andis oma 26. veebruari 2004. aasta resolutsioonis kolmanda isiku vastutuse kohta tuumaenergia valdkonnas⁽¹⁾ nõusoleku ettepanekule võtta vastu nõukogu otsus, millega lubatakse 29. juuli 1960. aasta Pariisi konventsiooni osalisteks olevatel liikmesriikidel ratifitseerida Euroopa Ühenduse huvides konventsiooni muutmise protokoll või sellega ühineda;

*
* *

24. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele.

⁽¹⁾ ELT C 98 E, 23.4.2004, lk 123.

P6_TA(2005)0433**Globaalse kliimamuutuse vastase lahingu võitmine****Euroopa Parlamendi resolutsioon globaalse kliimamuutuse vastase lahingu võitmise kohta (2005/2049(INI))**

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa majandus- ja sotsiaalkomiteele ning regionide komiteele: "Kuidas võita lahing globaalse kliimamuutuse vastu?" (KOM(2005)0035);
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) Kyoto protokoll ja selle protokoll rakendamismenetlusi, mis võeti vastu osapoolte konverentsil Bonnis (2001. aasta juulis), Marrakechis (2001. aasta novembris), New Delhis (2002. aasta oktoobris ja novembris), Milanos (2003. aasta detsembris) ja Buenos Aireses (2004. aasta detsembris);
- võttes arvesse oma eelnimetatud kliimamuutusi käsitlevaid resolutsioone, eelkõige 13. jaanuari 2005. aasta resolutsiooni Buenos Airese kliimamuutuste konverentsi tulemuste kohta⁽¹⁾ ja 12. mai 2005. aasta resolutsiooni valitsuseksperide seminari kohta kliimamuutuste teemal;⁽²⁾
- võttes arvesse G8 tippkohtumisel Gleneagles'is 24. Maailma Majandusfoorumit esindava rahvusvahelise äriliidri avaldusi, näiteks vajaduse kohta võtta vastu pikaajalised kliima tasakaalustamise eesmärgid;

⁽¹⁾ ELT C 247 E, 6.10.2005, lk 144.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0177.

Kolmapäev, 16. november 2005

- võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
- võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni raportit ja arengukomisjoni ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamusi (A6-0312/2005);
- A. arvestades, et kliimamuutused on 21. sajandi üks peamisi väljakutseid, millel on olulised negatiivsed üleilmsed keskkonna-, majanduslikud ja sotsiaalsed ning eeldatavalt katastroofilised mõjud; ja arvestades, et kliimamuutused erinevad teistest keskkonnaprobleemidest, millega maailm silmitsi seisab;
- B. arvestades, et märke kliimamuutustest on näha juba praegu, näiteks polaarjää ja igikeltsa sulamine ja äärmise tõenäosusega suurenenud äärmuslike ilmastikutingimuste sagedus ja intensiivsus; ilmastikuga seotud loodusõnnetustest tulenev majanduskahju on viimase kümne aasta jooksul suurenenud 1960ndate aastate tasemega võrreldes kuus korda;
- C. arvestades, et tööstusriikidel on suur vastutus nii praegu kui ka minevikus keskkonda heidetud kasvuhoonegaaside atmosfääri kogunemise eest; arvestades, et arengumaid mõjutab ebastabiilsem kliima tõenäoliselt kõige tugevamini ja et eeskätt tööstusriigid peavad võtma vastutuse selle eest, et aidata madala sisetulekuga riikidel kliimamuutustega kohaneda;
- D. arvestades, et Kyoto protokoll, mis jõustus 16. veebruaril 2005. aastal pärast ratifitseerimist 152 riigi ja piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsiooni poolt, mis moodustavad 1990. aasta I lisas toodud kasvuhoonegaaside (Greenhouse Gas – GHG) heitkogustest 61,6% ja peaaegu 90% maailma elanikkonnast;
- E. arvestades, et ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokollide täielik rakendamine kõigi osaliste poolt on kliimamuutuste probleemi lahendamise põhiküsimus, vaatamata sellele, et meetmed ei saa olla tõhusad, kuni leitakse globaalne lahendus, mis hõlmab ka suurema osa saasteainete heitkoguste eest vastutavaid majandushiihlasi;
- F. arvestades, et Kyoto protokoll sätestab, et 2005. aastal algavad läbirääkimised heitkoguste vähendamise kohustuste üle ajavahemikuks pärast 2012. aastat ja et seejärel peaks Montrealis toimuv osalejate 11. konverents (COP-11) ja protokolliosaliste koosolekuna toimiv osaliste 1. konverents (COP / MOP 1) andma sellele ülesandele kõige kõrgema eelistuse;
- G. arvestades, et varsti tuleb seada uusi sihtmärke, et anda kindlus investeeringuteks madala süsinikusisaldusega energiaallikatesse, kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähendavatesse tehnoloogiatesse ja taastuvasse energiasse ning vältida investeerimist sobimatusse energeetika infrastruktuuri;
- H. UNFCCC peamise eesmärgi jaoks, milleks on ohtlike kliimamuutuste vältimine, võib hiljutiste teaduslike aruannete kohaselt olla vajalik kasvuhoonegaaside sisalduse stabiliseerumine alla 500 ppm taseme (CO₂ ekvivalent), mis on praegusest tasemest pisut kõrgem, ja seetõttu võib lähitulevikus olla vaja heitkoguseid suurel määral vähendada;
- I. arvestades, et investeeringud energiatõhususse on kõige paljutootavam viis süsiniku heitkoguste vähendamisel, ja arvestades, et tõhusa energiakokkuhoiu potentsiaal on ELis märkimisväärne;
- J. arvestades, et kliima poolt avaldatavat mõju saab oluliselt vähendada tõhusama planeerimisega ühenduse tasandil;
- K. arvestades, et enne kui praegust heitkogustega kauplemise korraldust laiendatakse teistele valdkondadele (näiteks lennundus), peab analüüs näitama, et see laiendamine aitab kliimamuutuse vastu võidelda ja et rikkad riigid või piirkonnad ei saa arenevate riikide ja ettevõtete arvel eeliseisundit;
- L. arvestades, et heitkoguste piiramiseks tehtavates üldistes jõupingutustes ning säästvama elustiili kujundamisel oleks väga vaja palju suuremat kodanike osalust;

Kolmapäev, 16. november 2005

- M. arvestades, et kasvuhoonegaaside heitkogused suurenevad paljudes liikmesriikides jätkuvalt ning see näitab, et Kyoto protokollu nõuetele vastamiseks on ELi jaoks vaja kiireid meetmeid;
- N. arvestades, et maailma keskmise temperatuuri tõusu maksimaalselt 2 °C võrra, võrreldes tööstusajastu eelse ajaga, piiramise tulud kaaluvad üles kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks mõeldud meetmete kulud, sest meetmete võtmine hoiab ära vastasel juhul tekkiva kahju ja hävingu;
- O. arvestades, et fossiilkütusel põhinevast majandusest edasimineku on ajalooline ärivõimalus; arvestades, et see ärivõimalus on väga kasulik ka arengumaade jaoks, mis on rikkad taastuvenergiaallikate poolest, kuid millel puudub praegu tehnika nende ressursside ärakasutamiseks;
1. rõhutab, et ELi kliimamuutuste leevendamise strateegia peaks põhinema lähenemisel, mis koosneb järgmisest seitsmest komponendist:
- tuginemine Kyoto protokollu põhielementidele – kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise siduvatele eesmärkidele, ülemaailmsele cap-and-trade süsteemile ja paindlikele mehhanismidele,
 - oma heitkoguste tugev vähendamine 30 % võrra aastaks 2020, kasutades turusoodustusi ja eeskirju, et ergutada investeringuid töhususse ja/või süsinikuvabadesse ja väikeste süsiniku heitkogustega tehnoloogiasse;
 - ennetava lähenemisviisi võtmine, et kaasata teisi peamisi osalisi, eriti USAd,
 - strateegilise partnerluse loomine selliste riikidega nagu Hiina, Lõuna-Aafrika Vabariik, Brasiilia ja India, et aidata neil välja töötada säästva energeetika strateegiaid ja tagada nende osalemine kliimamuutuste leevendamisel tehtavates jõupingutustes,
 - säästvate energiatehnoloogiate alaste teadusuuringute ja innovatsiooni jõuline toetamine ja vastakate meetmete, näiteks fossiilkütusetootuste kaotamine, samuti väliskulude, sh kliimamuutuste kulude arvesse võtmine energia tootmishinnas,
 - Euroopa ja liikmesriikide seadusandluse kasutamine, et ergutada energiatõhususe suurendamist ja vähendada kliimamuutusi vähendava tehnoloogia hindu;
 - kliimamuutuste vähendamises Euroopa kodanike tasandil palju suurema vahetu osaluse edendamine; selle eeltingimuseks on üksikasjaliku teabe esitamine toodete ja teenuste süsinikusalduse kohta ning tuleviku valikuvõimaluseks on isiklike kaubeldavate kvootide süsteem;
2. palub ELil tagada, et Montrealis toimival osalejate 11. konverentsil (COP-11) ja protokolliosaliste koosolekuna toimival osaliste 1. konverentsil (COP / MOP 1) võetakse vastu otsus tulevaste kliimaga seotud kohustuste läbirääkimiste ajakava kohta, et saavutada kokkulepe 2008. aasta lõpuks;
3. kutsub ELi juhte üles esitama osapoolte 11. konverentsil (COP-11) ja protokolliosaliste koosolekuna toimival osaliste 1. konverentsil (COP / MOP 1) ettepanekuid tulevase kliimarežiimi jaoks, mis põhineks üldisel eesmärgil, et keskmine temperatuuri tõus maailmas ei tohiks industrialiseerimiseelse perioodiga võrreldes ületada 2;
4. usub, et tulevane režiim peaks põhinema ühisel, kuid diferentseeritud vastutusel, mille eesmärgiks on vähendamine ja koondumine, jätkuval ja järjest suuremal heitkoguste vähendamisel ning vähendamisel tehtavatesse jõupingutustesse rohkemate riikide kaasamisega; rõhutab, et heitkoguste vähendamise sihtmärgid peaksid põhinema hiljutistel teadusuuringutel ning seadma põhjendatud tõesusega eesmärgiks, et keskmine temperatuuri tõus maailmas ei ületaks 2 °C; rõhutab, et kulutasuvus peab iseloomustama kõiki kaalutavaid meetmeid ja et seetõttu peaks pikaajaliseks eesmärgiks olema ülemaailmse cap-and-trade'il põhineva süsinikuturu väljatöötamine; märgib veel, et kulutasuvuse arvutamine peaks hõlmama mittetegutsemise kulusid ning varasemast tegevusest ja uuenduslikkusest, samuti tehnoloogia kasutamisest saadud kogemustest tulevavat oodatavat majanduslikku kasu, mis vähendab leevendamise kulusid;

Kolmapäev, 16. november 2005

5. tervitab Euroopa Ülemkogu 23. märtsi 2005. aasta Brüsseli istungi järeldusi, eriti seda, et arenenud riikide puhul tuleks 2020. aastaks püüelda heitkoguste vähendamiseni suurusjärgus 15–30 %; nõuab siiski kindlalt heitkoguste vähendamise pikaajaliste eesmärkide seadmist, ja teeb ettepaneku vähendada heitkoguseid 60–80 % ulatuses 2050. aastaks;
6. mõistab hukka asjaolu, et USA praegune valitsus ei täida UNFCCC (Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsioon) kohustusi viia heitkoguste tase tagasi 1990. aasta tasemele ja vältida ohtlikke kliimamuutusi, ning avaldab kahetsust tema otsuse üle Kyoto protokollit ratifitseerimisega mitte jätkata; palub ELil tagada, et üksikriikide eemalejäämine ei halvaks mitmepoolset protsessi;
7. tuletab meelde, et ELis on energiasäästu potentsiaal tervelt 40 %, kuid selle eesmärgi saavutamiseks tuleb kehtestada ranged siduvad normid;
8. märgib, et süstemaatilise lähenemisega saaks 2020. aastaks 25 % ELi kogutarbimisest rahuldada taastuva energiaga;
9. rõhutab, et kliimamuutuste tõhus vähendamine nõuab energia- ja transpordisüsteemide ning ehitiste soojuspõlvade projekteerimise olulist ümberkorraldamist ja et selline ümberkorraldamine peaks saama Lissaboni strateegia raames liikumapanevaks jõuks, et toetada kasvu ja konkurentsivõimet; kutsub ELi üles töötama välja strateegia, mis muudaks Euroopa majanduse kõige energiatõhusamaks kogu maailmas, seades energia kasutamise intensiivsuse iga-aastase vähendamise sihtmärgiks ligikaudu 2,5–3 %;
10. sellega seoses kutsub liikmesriike üles rakendama alalisi seiresüsteeme igas majandussektoris kasutatud materjali- ja energiakoguste hindamiseks, et asjakohast heitmete vähendamise poliitikat toetada;
11. tunnistab, et meetmetega viivitamine suurendab kahjulike keskkonnamõjude ja suuremate kulude riski; kinnitab samuti, et ülemaailmne heitkoguste vähendamine ei tohi tekitada teisi ohte;
12. arvab, et võitlus kliimamuutuse vastu on kasulik nii ühiskonnale kui ka keskkonnale ja aitab kaasa Lissaboni eesmärkide ning aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele; usub, et investeerimine taastuvasse energiasse ja selle arendamine toob endaga kaasa uusi võimalusi põllumajandusele ning metsandusele, uusi töökohti, parema tervishoiu, suurema kasvu piirkondade tasandil, kohalike ja piirkondlike vahendite ning olemasoleva kõrgtasemel tehnoloogia parema ärakasutamise ja vaesuse vähenemise;
13. nõuab, et EL peaks rohkem panustama paljutöötavate tehnoloogiliste lahenduste arendamisse koostöös teiste globaalses plaanis olulist rolli omavate osalejatega;
14. rõhutab, et mitmed kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks vajalikud tehnoloogiad on juba olemas, kuid nende turuleviimist takistavad mitmed tõkked, eriti vastakad meetmed, näiteks fossiilkütuste kasutamise toetused; kutsub seetõttu komisjoni üles tegema õigusloomealaseid ettepanekuid, et kaotada kõik niisugused toetused ning luua energiatõhusate, väikeste süsinuku heitkogustega ja süsinikuvabade tehnoloogiate aktiivsemaks kasutamiseks positiivsete meetmete struktuur, ning nõuab ELi siseste riigihangete ennetavat kasutamist, et aidata vähendada selliste tehnoloogiate kulusid; samuti nõuab – lisaks sellele, et seitsmendas teadusuuringute raamprogrammis pöörataks põhitähelepanu kliimamuutuste leevendamisele seotud valdkondadele – kiirelt täidetavat tööprogrammi, mis sarnaneb USAs 1960. aastatel ellu viidud Apollo programmiga, et edendada säästva energeetika ja maakasutuse korralduse toetamiseks tehtavaid teadusuuringuid ja uuendusi;
15. kutsub komisjoni üles, arvestades, et enamuse või kogu ELi energeetika infrastruktuur tuleb lähema kümne aasta jooksul ümbervahendada, tegema ettepanekuid, mis tagaksid, et kõikide energeetika infrastruktuuri investeeringute tegemisel ELis rakendataks parimat võimalikku tehnoloogiat, mis võimaldab fossiilkütustest tulenevate heitkoguste vähendamist või nende ärahoidmist;

Kolmapäev, 16. november 2005

16. märgib, et investeringud energiatõhususe meetmetesse ja taastuvate energiaallikatega seotud tehnoloogiasse on peamised valikuvõimalused kliimamuutuste leevendamiseks; juhib samal ajal tähelepanu süsiniku kogumise ja ladustamise meetodite arendamise tähtsusele – eelkõige suurte sõevarudega piirkondades;
17. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma selgeid ja konkreetseid meetmeid, et lõpule viia puhta arengu mehhanismi ja selle institutsioonide muutmine eesmärgiga edendada mehhanismi rakendamist ja suurendada erasektori osalejate laialdasemat osavõttu ning luua sellega impulss kohustuste täitmiseks ajavahemikuks pärast 2012. aastat;
18. juhib tähelepanu vajadusele arendada uusi tehnoloogiaid kosmosesüsteemidele, et analüüsida looduskatastroofe kosmosest ning näha sel teel ette ja leevendada katastroofide hävitavaid tagajärgi;
19. on seisukohal, et kliimamuutuste ja katastroofide ennetamiseks vajalike teadusuuringute ja tehnoloogia arengu keerukus, samuti nende piiriülene mõõde loob vajaduse leida Euroopa mudel, mis sisaldaks piirkondlikku ja riiklikku subsidiaarsuspõhimõtet;
20. tunnistab, et on vaja hoiakute muutumist ja füüsilisi kohandusi, et võimaldada ühiskonnal kliimamuutuse tagajärgedeks valmistuda;
21. kutsub ELi riike üles näitama eeskujui, kui nad ei ole seda veel teinud, andes ressursse lisafondi, et tagada puhta arengu mehhanismi juhtorgani volituste täitmine, milleks on hästitoimiva ja tõhusa mehhanismi loomine;
22. rõhutab, et transpordisektori areng on äärmiselt tähtis, sest transport annab ühenduse CO₂ heitkogustest umbes 30 % ning maanteetranspordi osa selles on ligikaudu 85 %; rõhutab, et raudteetransport on palju energiasäästlikum kui maanteetransport; avaldab kahetsust, et tõenäoliselt ei suuda autotööstus vabatahtlikus kokkuleppes sätestatud tähtaja jooksul saavutada eesmärki 140 g/km; seepärast nõuab jõulisi meetmeid transpordi heitkoguste vähendamiseks, sh uute sõidukite kohustuslike CO₂ heitkoguste piirmäärasid, et saavutada keskpikas perspektiivis autotootjate vahelise heitkogustega kauplemise süsteemi abil uute sõidukite puhul piirmäär 80–100 g/km, ning muid meetmeid, näiteks kogu ELis kehtivad kiirusepiirangud, liiklusmaksed ja maksusoodustusi koos raudteetranspordi ja muu ühistranspordi arendamisega; lisaks nõuab tungival, et komisjon kavandaks uuenduslike meetodeid, mille abil juhtida tähelepanu transpordi põhjustatud CO₂ reostusele, ning esitaks ettepanekud, mille eesmärk on liiklusmahtude stabiliseerimine või vähendamine Euroopa Liidus ajavahemikus praegusest kuni 2010. aastani;
23. märgib murega kaubaveo suurenemist, kutsub komisjoni üles koostama hinnangut kaubaveost tingitud CO₂ heitkoguste kohta, et teha ettepanekuid suure osa maanteeveo asendamiseks keskkonnasõbralikumate transpordiliikidega; kutsub komisjoni üles Euroopa kliimamuutuste programmi (ECCP) läbivaatamise raames tegema ettepanekuid üleeuroopalise kiirraudtee-kaubaveovõrgu loomiseks, et lahendada kaubaveovõrgu killustatuse ja infrastruktuuri ülejäänud kitsaskohtadega seotud probleemid; nõuab ka veoautode kohustuslike CO₂ heitkoguste vähendamise eesmärkide kaalumist; kutsub komisjoni üles uurima kasu, mida toob kliimaleevendamine, kui kõikidel liikmesriikidel lubatakse kasutada Rootsis/Soomes kehtestatud pikkusega veokeid, ning anda mõne aja möödudes tulemustest aru;
24. nõuab veel kord rahvusvaheliste lennu- ja laevandusettevõtete heitmete lisamist alates 2012. aastast kehtestatavatesse heitmete vähendamise normidesse;
25. toetab keskkonnamaksude sisseviimist ühenduses; rõhutab, et keskkonnamaks on teiste turumeetmetega sarnaselt oluline vahend reostatuse vähendamise poliitika tõhustamisel; kutsub komisjoni üles esitama ettepanekuid Euroopa esimese keskkonnamaksu sisseseadmiseks ja liikmesriike kehtestama keskkonnamaksu hiljemalt 2009. aastaks;

Kolmapäev, 16. november 2005

26. toetab komisjoni ettepanekut linnakeskkonna temaatilise strateegia kohta, mille eesmärgiks on parandada linnapiirkondade kvaliteeti, eriti nende õhukvaliteeti; kliimamuutuste osas on seisukohal, et prioriteetseks tuleks pidada kahte poliitikavaldkonda: puhta õhu tagamise või heitkoguste vähendamise tehnoloogiat kasutava ühistransporditeenuste arendamist ning säästvate, keskkonnasõbralike ehitusmeetodite edendamist;
27. arvab, et EL ja tema liikmesriigid peavad ühenduse planeerimisvahendid läbi vaatama ja neid muutma, et vähendada mõju kliimale, eriti seoses transpordisüsteemide ning uute elamu- ja tööstuspiirkondade planeerimisega ning nendesse uute investeeringute tegemisega;
28. ELi selge juhtpositsiooni näitamiseks enne 2012. aasta läbirääkimisi kutsub komisjoni üles esitama konkreetseid õigusloomealaseid ettepanekuid, et laiendada ehitiste energiatõhususe direktiivi ulatust ning ajakohastada biokütuste direktiivi, et see hõlmaks uusimal tehnoloogial põhinevaid bioalternatiivkütuseid (näiteks MTHF, etüüllevulinaat jne), kehtestama Euroopa kliimamuutuste programmi läbivaatamise raames kohustuslikud üleeuroopalised ühisstandardid selliste uute kütuste jaoks, looma stiimuleid biokütusel töötavate sõidukiparkide rajamiseks ning kehtestama miinimumnõuded segamissuhtele; uurides transpordikütustes 10%-lise biokütuse segu kasutamise nõude keskkonnamõju;
29. kutsub ELi üles tagama, et struktuurifondid oleks suunatud eelkõige säästvaks arenguks;
30. märgib, et lennuliiklus tekitab 4–9 % maailma kasvuhoonegaaside heitkogustest ning et lennuliikluse heitkogused suurenevad aastas 3 %; rõhutab, et lennundussektorile on vaja kehtestada ranged vähendamise eesmärgid; nõuab tungivalt, et komisjon võtaks kiiresti meetmed selleks, et vähendada lennunduse kliimamõju, luues ajavahemikuks 2008–2012 lennundussektori heitkogustega kauplemise pilotsüsteemi, mis hõlmab kõiki ELi lennujaamadesse saabuvaid ja neist väljuvaid lende, ning nõuab samaaegset vahendite loomist kõikide lennuliiklusest tulenevate kliimamõjudega tegelemiseks; nõuab samaaegseid jõupingutusi meretranspordist lähtuvate heitkogustega tegelemiseks;
31. kutsub komisjoni üles määratlema majanduses selget suunda CO₂ vähendamisele, koostades selleks teekaardi, mis muu hulgas annab parema ettekujutuse sellest, mida võib oodata vesinikust ja taastuvenergiast; palub komisjonil samal ajal kindlaks määrata kõik takistused uute ja puhaste tehnoloogiate arendamisel ning kasutamisel;
32. rõhutab, et vastupidiselt elektri- ja kütusesektorile puudub Euroopa Liidul süstemaatiline lähenemine kütte- ja jahutussektoris kasutatava taastuvenergia toetamisele, vaatamata sellele, et sõltuvus gaasi ja nafta impordist on selles sektoris eriti tugev, samas kui kulutused taastuvenergia osakaalu suurendamiseks on suhteliselt madalad; seetõttu nõuab strateegiat, mis muudaks kütte- ja jahutussektoris kasutatava taastuvenergia tootmise suurendamise kaudu konkurentsivõimeliseks; märgib seoses sellega, et majaomanikele ja ehitajatele ELi tasandil bürokratlike õigusnormide kehtestamine ei ole õige tee, vaid pigem tuleks eelistada direktiivi, mis sätestaks realistlikud, kuid ambitsioonikad eesmärgid ja kooskõlastaks liikmesriikide tegevust ajutiste piiratud turulepääsu soodustuste põhjal;
33. leiab sellega seoses, et komisjon peaks esitama biokütust käsitlevale ettepanekule sarnase direktiivi ettepaneku kütte- ja jahutussektori kohta;
34. leiab, et biomassi kasutamise kiire areng ja põllumajandusega seotud taastuva energia tootmise edendamine koos tasakaalustatud lähenemisega toiduainete tootmisele peab olema ühenduse põllumajanduspoliitika ümberkujundamisel põhiprioriteet; rõhutab, et energiatootmine biomassist peab olema korraldatud viisil, mis on energia muundamise seisukohast tõhus ja ühtlasi keskkonnasäästlik; sellega seoses tervitab komisjoni kavatsust esitada biomassi tegevuskava ja palub komisjonil lisada oma ettepanekusse õiguslikult siduvad meetmed;

Kolmapäev, 16. november 2005

35. juhib tähelepanu vajadusele mitmekesistada teadusuuringuid ja ennetavaid meetmeid, et vältida mõju inimeste tervisele ja turvalisusele, üleujutusi, põuda, tulekahjusid –eelkõige metsa- ja kaitsealadel – ning bioloogilise mitmekesisuse vähenemist ja majanduslikku kahju; kutsub liikmesriike ja komisjoni üles arvestama metsade ning põllumajanduse rolliga süsinikdioksiidi absorbeerimisel, erosiooni aeglustamisel, ressurside tagamisel ja lõpuks ka kliima reguleerimisel;

36. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kaaluma ettepaneku tegemist valdkondlike eesmärkide arvestamiseks energiamahukate eksporditööstusega riikides ilma heitkoguste vähendamise siduvate kohustusteta lisaks siduvatele heitkoguste sihtmärkidele tööstusriikides; lisaks sellele palub, et komisjon uuriks võimalust siduda ELi heitkoguste kauplemise süsteemi kolmandad riigid; kutsub komisjoni üles alustama aktiivselt dialoogide pidamist ettevõtetega kõikides tööstusvaldkondades, et teha kindlaks, milliste muudatuste tegemist võib ja peab ergutama tootmises, tarbimises ja transpordis, et vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid Euroopa Liidus;

37. kutsub komisjoni üles võtma kliimamuutuste vähendamise valdkonnas tõsiselt arvesse tasuta kasutaja probleemi; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles uurima võimalust piirikohandamismeetmete võtmiseks kaubavahetuses, et tasakaalustada lühiajalist konkurentsieelist, mille võivad saada tootjad tööstusriikides, millel ei ole süsinikuga seotud kohustusi; rõhutab, et rahvusvahelisel kaubandusstruktuuril on suur mõju kliimamuutustele; kutsub seetõttu Maailma Kaubandusorganisatsiooni üles lülitama oma töösse säästva arengu mehhanismi;

38. leiab, et praeguse heitkogustega kauplemise süsteemi läbivaatamisel ja selle võimalikul laiendamisel tuleks uuesti hoolikalt läbi vaadata nn "trendimeetodi" põhimõte (printsip, mille kohaselt heitmete projektioonid on arvatatud eelmiste perioodide trendide alusel), kuna sellel põhimõttel on suuri puudusi, ning uurida tuleks selliseid alternatiive nagu "erinäitaja" (riigisisene eriheitkoguse näitaja) ja enampakkumine, milles kasutatakse nn alt-üles lähenemisviisi; lisaks sellele tuleb suurenenud piiriülese kaubanduse kasvust tulevalt uuesti läbi vaadata ka riigisiseseid heitkoguste kvoodid, eriti elektri puhul;

39. soovib, et EL töötaks arengumaade jaoks välja spetsiaalse kliimamuutustealase koostööpoliitika; märgib, et kliimamuutusi käsitlevate kaalutluste integreerimine laiemasse arengupoliitikasse nõuab mitmete vahendite väljatöötamist ja sisseadmist; selles valdkonnas on prioriteetideks põllumajandus ja toiduainetega kindlustatus – nimetatud kaks valdkonda on kõige kliimatundlikumad; usub lisaks, et teiseks võtmeprobleemiks on majanduslik mitmekesistamine, võttes arvesse seda, et paljud väikeste saareriikide liitu (Alliance of Small Island States – AOSIS) kuuluvad arengumaad sõltuvad väga suurel määral turismist; kliimamuutuste vastases võitluses on elulise tähtsusega transport, sotsiaalne planeerimine ja energiaprobleemid; märgib, et teisteks prioriteetideks oleksid katastroofide ennetamine ja nendeks valmisolek;

40. tervitab komisjoni poolt Aafrika keskkonna ja säästva arengu keskkonnainfosüsteemi loomist, mis põhineb satelliidi- ja arvutikaardistustehnoloogiatel ning on abiks ECHO büroole tema arendustegevuses; soovib uurida komisjoni struktuuri võimalikku arendamist ja laiendamist, et lisada sellele kliimamuutuste vaatlusvõrk;

41. rõhutab, et võttes arvesse arengumaade osalust tulevases kliimarežiimis, peaks EL selgelt tunnustama seda, et nende riikide prioriteediks on vaesuse vastu võitlemine ja areng; siiski ei ole aastatuhande arengueesmärke kunagi võimalik saavutada, kui keskkonnaküsimustega, nagu kliimamuutused, ei tegelda korralikult; säästev areng ja vaesuse vastu võitlemine peaksid jääma üldiseks raamistikuks, mille piires ergutatakse arengumaid kehtestama poliitikat ja meetmeid, millesse on integreeritud kliimamuutustega seotud probleemid kas muutustega kohanemiseks või selle leevendamiseks;

42. toetab seetõttu uue ühtse poliitilise lahenduse loomist, et parandada juba halvemas olukorras olevate elanikerühmade heaolu asjakohase majandusliku toetusega globaalse arengustrateegia kaudu; soovib, et see uus strateegia peaks põhinema seosel kliimamuutuste, loodusvarade majandamise, katastroofide ennetamise ja vaesuse likvideerimise vahel;

Kolmapäev, 16. november 2005

43. rõhutab, et kõikidel arengumaadel on õigus majandusarengule; rõhutab, et EL ja teised tööstusriigid peavad aitama arengumaid säästava tehnoloogia arendamisel; tunnistab, et arengumaad ei peaks kordama tööstusriikide saastamispraktikat; on veendunud, et puhta arengu mehhanismi reegleid tuleb muuta, et oleks võimalik edendada säästvat arengut; soovib rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide laenuprioriteetid, samuti ELi toetusmeetmed suunata taastuenergia ja energiatõhususe toetamisele; teeb seetõttu ettepaneku käivitada mitmepoolne säästva energeetika algatus (Sustainable Energy Initiative), mis hõlmaks ELi, selliseid riike nagu Hiina, India, Brasiilia, Lõuna-Aafrika jne ning mõningaid suuri energiaga seotud korporatsioone ning mille eesmärk peaks olema edendada laialdast tehnoloogiakoostööd, keskendudes peamiste sihtmärkidenä energiale ja transpordile, võttes eeskujuks hiljuti loodud ELi–Hiina kliimamuutuste partnerluse;
44. kutsub komisjoni üles ühelt poolt B lisas nimetatud riikidega tehtava tehnoloogiakoostöö ja teiselt poolt Cotonou lepingu läbivaatamise raames aitama nende riikide valitsustel rakendada energeetika strateegiaid, et vähendada nende sõltuvust imporditavatest fossiilkütustest, edendada tehnoloogia hüppelist arengut, nimelt seoses taastuenergiaga, eelkõige biomassiga, ning aidata neil saavutada ÜRO aastatuhande arengueesmäärke;
45. rõhutab vajadust suurema rahalise abi järele kliimaga kohanemiseks vähimarenenud riikides; leiab seoses sellega, et säästva metsanduse korraldamine, eriti troopikametsade puhul, on oluline aspekt nii kliimamuutuste vähendamisel kui ka nendega kohanemisel, ja nõuab seega tungival, et komisjon käsitleks seda oma arengukoostöötegevuste prioriteedina;
46. kutsub komisjoni üles uurima heitkogustega kauplemise individuaalse kvoodisüsteemi sisseseadmise tasuvust ja väärtusi, et kaasata kodanikke ja mõjutada inimeste tarbimisharjumusi;
47. kutsub ELi olema positiivseks eeskujuks erinevates tegevusvaldkondades kasvuhoonegaaside heitkoguste piiramisel, kasutades selleks suuremat energiatõhusust kontorihoonetes ja kõikide kasutatud seadmete jaoks, kasutades transporditeenuse jaoks madala süsinikusaldusega sõidukeid jne; parlamendiliikmete reisimise osas tuleks teha suuremaid jõupingutusi, viidates Euroopa Parlamendi mitme asukoha uuele läbikaalumisele, transporditeenuse jaoks väikeses koguses süsinikku keskkonda heitvate sõidukite kasutamisele jne;
48. kutsub komisjoni üles käivitama ELi algatust, et suurendada kodanike teadlikkust rollist, mida etendab ülemäärane tarbimine ja tootmine kliimamuutustes;
49. tunnistab ja toetab info- ja kommunikatsioonitehnoloogial (IKT) põhinevaid lahendusi, mille eesmärk on eraldada majanduskasv energia- ja materiaalsest tarbimisest, samuti transpordist, ning aidata seeläbi kaasa säästvama ühiskonna arengule; kutsub komisjoni üles soovutama poliitikameetmete võtmist, et tõhustada IKT vahendusel elamumajandust, mitteainelist valdkonda, transporti ja üleminekut tootmiselt teenuste osutamisele;
50. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning UNFCCC sekretariaadile ja WTOle palvega saata see edasi kõikidele lepinguosalistele, kes ei ole ELi liikmed.
-